

Trzeci Maj w Warszawie.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Warszawa, 5 maja.

We środę, za pozwoleniem general-gubernatora, odbyły się we wszystkich większych miastach niemieckiego obszaru okupacyjnego Polski publiczne uroczystości z okazji 125 rocznicy uchwalonej przez Sejm polski i zatwierdzonej przez króla Stanisława Augusta Konstytucji polskiego państwa.

Szczególnie odświętnie obchodzono uroczystości w Warszawie. O godz. 8 rano odbyło się pod przewodnictwem księcia Lubomirskiego, wspólnie ze specjalnym komitetem obchodowym, uroczyste posiedzenie Komitetu Obywatelskiego. W godzinę później celebrował ks. arcybiskup Karkowski w katedrze na boteńskim pontyfikalnie.

Około godz. 11 przed poł. ruszył z katedry przez główne ulice miasta pochód uroczysty, w którym wzięło udział około 250.000 osób. Pochód trwał około pięciu godzin. W pochodzie wzięli udział zastępy duchowieństwa katolickiego i ewangelickiego, rabin, dalej ciała nauczycielskie, uczniowie wszystkich szkół, profesorowie i słuchacze uniwersytetu i techniki, dalej deputacje wszystkich warszawskich stowarzyszeń politycznych, literackich, społecznych i gospodarczych związków. Specjalną grupę tworzyli weterani walk wojennych w roku 1863. W pochodzie wzięli udział kapela muzyczna, które w różnych punktach miasta odegrały polskie pieśni. Pochód rozwiązał się koło dworca wiedeńskiego.

Wszystkie ulice przyozdobiono flagami o barwach narodowych i polskimi odznakami i zapamiętywać go gęste tłumy ludności. Porządek utrzymywała wszędzie wzorowo miejska milicja.

Podczas gdy pochód przeciągał jeszcze ulicami miasta, udała się w południe deputacja Komitetu uroczystościowego, złożona z posła do Dumy Lempickiego, prezydenta Chelmskiego, księcia Radziwiłła i prof. Pomorskiego, do general-gubernatora Beselera, by mu złożyć imieniem obywateli miasta Warszawy podziękowanie za pozwolenie urządzania uroczystości.

O godz. 5 po poł. odbyły się w 96 lokalach Warszawy zgromadzenia, na których wygłoszono odczyty o Konstytucji z r. 1791. Najuroczystej wypadło zgromadzenie w sali Filharmonii, na którym poseł do Dumy Lempicki i prezydent Chelmski wygłosili przemowy.

Wieczorem odbyły się we wszystkich teatrach Warszawy uroczyste przedstawienia.

Od roku 1815 po raz pierwszy mogła Warszawa tak uroczysto święcić ten dzień. Rząd rosyjski nigdy nie pozwolił na podobne uroczystości. Gdy przed 25 laty z okazji setnej rocznicy ogłoszenia konstytucji w Polsce uroczystości te chciało obchodzić, uwięziono w Warszawie manifestantów, zwłaszcza studentów i odstawiono do cytadeli. Dziś minął dzień uroczysty we wzorowym porządku i pozostawił u ludności jak najmiłsze uczucie.

«Czas» otrzymał wczoraj w drodze prywatnej o uroczystości Trzeciego Maja w Warszawie następujące informacje:

Obchód Trzeciego Maja odbył się w Warszawie w sposób nadzwyczaj uroczysty i we wzorowym porządku. Obchód rozpoczął się nabożeństwem polowym, odprawionem w ogrodzie botanicznym, gdzie kazanie wygłosił ks. Szałowski.

Główne nabożeństwo o godz. 10 odprawił w katedrze ks. arcybiskup Karkowski; podniosło i patryotyczne kazanie wypowiedział ks. Nowakowski. Po mszy św. wyruszył obchód pod przewodnictwem Księcia Pana do kościoła św. Józefa.

Na czele postępowało duchowieństwo katolickie, potem pastory i protestanci, dalej rabin. Następnie szli ks. Zdzisław Lubomirski z przedstawicielami zarządu miejskiego, rektorowie i profesorowie uniwersytetu, politechniki, główna Rada opiekuńcza i reprezentanci stronnictw i grupowań politycznych, szkoły średnie i ludowe, cechy, związki zawodowe i tłumy publiczności. Liczne uczestniki obchodu obchodzili 200.000. Porządek utrzymywała wyłącznie milicja, która jednak nie miała sposobności interweniować. W ogólności porządek był wzorowy, a postawa tłumów wywołała podziw władz niemieckich. Operatory, rozstawieni w różnych punktach miasta, robili zdjęcia kinematograficznie.

«Czas» otrzymał wczoraj w drodze prywatnej o uroczystości Trzeciego Maja w Warszawie następujące informacje:

Obchód Trzeciego Maja odbył się w Warszawie w sposób nadzwyczaj uroczysty i we wzorowym porządku. Obchód rozpoczął się nabożeństwem polowym, odprawionem w ogrodzie botanicznym, gdzie kazanie wygłosił ks. Szałowski.

Główne nabożeństwo o godz. 10 odprawił w katedrze ks. arcybiskup Karkowski; podniosło i patryotyczne kazanie wypowiedział ks. Nowakowski. Po mszy św. wyruszył obchód pod przewodnictwem Księcia Pana do kościoła św. Józefa.

Na czele postępowało duchowieństwo katolickie, potem pastory i protestanci, dalej rabin. Następnie szli ks. Zdzisław Lubomirski z przedstawicielami zarządu miejskiego, rektorowie i profesorowie uniwersytetu, politechniki, główna Rada opiekuńcza i reprezentanci stronnictw i grupowań politycznych, szkoły średnie i ludowe, cechy, związki zawodowe i tłumy publiczności. Liczne uczestniki obchodu obchodzili 200.000. Porządek utrzymywała wyłącznie milicja, która jednak nie miała sposobności interweniować. W ogólności porządek był wzorowy, a postawa tłumów wywołała podziw władz niemieckich. Operatory, rozstawieni w różnych punktach miasta, robili zdjęcia kinematograficznie.

«Czas» otrzymał wczoraj w drodze prywatnej o uroczystości Trzeciego Maja w Warszawie następujące informacje:

Obchód Trzeciego Maja odbył się w Warszawie w sposób nadzwyczaj uroczysty i we wzorowym porządku. Obchód rozpoczął się nabożeństwem polowym, odprawionem w ogrodzie botanicznym, gdzie kazanie wygłosił ks. Szałowski.

Główne nabożeństwo o godz. 10 odprawił w katedrze ks. arcybiskup Karkowski; podniosło i patryotyczne kazanie wypowiedział ks. Nowakowski. Po mszy św. wyruszył obchód pod przewodnictwem Księcia Pana do kościoła św. Józefa.

Na czele postępowało duchowieństwo katolickie, potem pastory i protestanci, dalej rabin. Następnie szli ks. Zdzisław Lubomirski z przedstawicielami zarządu miejskiego, rektorowie i profesorowie uniwersytetu, politechniki, główna Rada opiekuńcza i reprezentanci stronnictw i grupowań politycznych, szkoły średnie i ludowe, cechy, związki zawodowe i tłumy publiczności. Liczne uczestniki obchodu obchodzili 200.000. Porządek utrzymywała wyłącznie milicja, która jednak nie miała sposobności interweniować. W ogólności porządek był wzorowy, a postawa tłumów wywołała podziw władz niemieckich. Operatory, rozstawieni w różnych punktach miasta, robili zdjęcia kinematograficznie.

«Czas» otrzymał wczoraj w drodze prywatnej o uroczystości Trzeciego Maja w Warszawie następujące informacje:

Obchód Trzeciego Maja odbył się w Warszawie w sposób nadzwyczaj uroczysty i we wzorowym porządku. Obchód rozpoczął się nabożeństwem polowym, odprawionem w ogrodzie botanicznym, gdzie kazanie wygłosił ks. Szałowski.

Główne nabożeństwo o godz. 10 odprawił w katedrze ks. arcybiskup Karkowski; podniosło i patryotyczne kazanie wypowiedział ks. Nowakowski. Po mszy św. wyruszył obchód pod przewodnictwem Księcia Pana do kościoła św. Józefa.

Na czele postępowało duchowieństwo katolickie, potem pastory i protestanci, dalej rabin. Następnie szli ks. Zdzisław Lubomirski z przedstawicielami zarządu miejskiego, rektorowie i profesorowie uniwersytetu, politechniki, główna Rada opiekuńcza i reprezentanci stronnictw i grupowań politycznych, szkoły średnie i ludowe, cechy, związki zawodowe i tłumy publiczności. Liczne uczestniki obchodu obchodzili 200.000. Porządek utrzymywała wyłącznie milicja, która jednak nie miała sposobności interweniować. W ogólności porządek był wzorowy, a postawa tłumów wywołała podziw władz niemieckich. Operatory, rozstawieni w różnych punktach miasta, robili zdjęcia kinematograficznie.

«Czas» otrzymał wczoraj w drodze prywatnej o uroczystości Trzeciego Maja w Warszawie następujące informacje:

Obchód Trzeciego Maja odbył się w Warszawie w sposób nadzwyczaj uroczysty i we wzorowym porządku. Obchód rozpoczął się nabożeństwem polowym, odprawionem w ogrodzie botanicznym, gdzie kazanie wygłosił ks. Szałowski.

Główne nabożeństwo o godz. 10 odprawił w katedrze ks. arcybiskup Karkowski; podniosło i patryotyczne kazanie wypowiedział ks. Nowakowski. Po mszy św. wyruszył obchód pod przewodnictwem Księcia Pana do kościoła św. Józefa.

Na czele postępowało duchowieństwo katolickie, potem pastory i protestanci, dalej rabin. Następnie szli ks. Zdzisław Lubomirski z przedstawicielami zarządu miejskiego, rektorowie i profesorowie uniwersytetu, politechniki, główna Rada opiekuńcza i reprezentanci stronnictw i grupowań politycznych, szkoły średnie i ludowe, cechy, związki zawodowe i tłumy publiczności. Liczne uczestniki obchodu obchodzili 200.000. Porządek utrzymywała wyłącznie milicja, która jednak nie miała sposobności interweniować. W ogólności porządek był wzorowy, a postawa tłumów wywołała podziw władz niemieckich. Operatory, rozstawieni w różnych punktach miasta, robili zdjęcia kinematograficznie.

«Czas» otrzymał wczoraj w drodze prywatnej o uroczystości Trzeciego Maja w Warszawie następujące informacje:

Obchód Trzeciego Maja odbył się w Warszawie w sposób nadzwyczaj uroczysty i we wzorowym porządku. Obchód rozpoczął się nabożeństwem polowym, odprawionem w ogrodzie botanicznym, gdzie kazanie wygłosił ks. Szałowski.

przyszłość polityczna kraju i inne względy mogące dawać podstawę przedstawionym wątpliwym doświadczeniom. Oprócz biblioteczki „Czerwonego Krzyża” zorganizowano planowe odwiedzin chorych i rannych żołnierzy, a nadto założono w niektórych szpitalach krakowskich małe warsztaty, w których żołnierze-ekonowaleceni wykonują załatwienie od swego udziału rozmaite prace. Z tych szpitali wychodzą wykonane ręczne wyroby koszykarskie, roboty sznurkowe jak torbki damskie itp., różne malowania, ręcznie kolorowane kartki z widokami, wywieszki, roboty plecionkowe, pudełka, worki, metalowe wyroby ze srebra i aluminium. Rekonwalescenci wykonują w tych warsztatach także kwiaty sztuczne oraz efektowne malowania na gipsie. Wszystkie te małe wyroby żołnierskie dloni oglądać i zakupywać można przez cały Tydzień Czerwonego Krzyża w sklepie „Czerwonego Krzyża” w Rybku na linii C—D w dawnym lokalu „Gafoty”. W sklepie tym jest urządzona wystawa wykonanych robot żołnierskich, oglądana z zainteresowaniem przez publiczność.

Zwracamy uwagę na te prace, które ze wszech miar zasługują na poparcie ze strony ogółu mieszkańców Krakowa, nadmieniając, że wystawa kończy się w dniu 6 b. m. tj. wraz z tygodniem Czerwonego Krzyża. Nabyty przedmiot zasili fundusze Czerwonego Krzyża, a równocześnie będzie miłą pamiątką Tygodnia Czerwonego Krzyża.

Stacya zborna Legionów w Krakowie. Otrzymujemy następujący komunikat: Z dniem 1 b. m. utworzona została w Krakowie przy c. i. k. komendzie twierdzy personalna stacya zborna Legionów polskich, mieszcząca się w koszarach Franciszka Józefa przy ulicy Rajskiej. Komendantem stacyi zamianowany został oficer placu Legionów w Krakowie p. porucznik Stefan Zerański, a do pomocy jemu przydzieleni zostali oficerowie Legionów: podporucznik Bronisław Romaniszyn, chorąży Władysław Kulczycki i chorąży Tadeusz Witkowski. Zadaniem stacyi jest zbieranie legionistów, uzdrowieńców, wypuszczanych ze szpitali, znajdujących się w obwodzie c. i. k. komendy wojskowej krakowskiej (Tarnów, Nowy Targ, Zakopane, Nowy Sącz, Krynicza), oraz prowadzenia bardzo ścisłej ewidencji przebywających w obwodzie komendy wojskowej legionistów.

Tamże znajduje się biuro meldunkowe dla przejeżdżających oficerów Legionów i legionistów.

Czyszczenie rur wodociagowych. Magistrat ogłasza: Po przepłukaniu sieci rurociągów wodociagowych w dzielnicach: pierwszej, trzeciej, czwartej i piątej, rozpocznie zarząd wodociagowy miejskiego z dniem 9 maja b. r. w dalszym ciągu czyszczenie sieci, a mianowicie we wschodniej części miasta, między ulicą Andrzeja Potockiego, Lubiech, Bosacką, Lubomirskich i Rakowicką, a z drugiej strony od ulicy Andrzeja Potockiego wzdłuż ul. Wielopole, tudzież w dzielnicach dziewiętnastej i dwudziestej.

Następnie w dniu 11 maja czyszczenie obejmie rurociągi w dzielnicy drugiej, w części dzielnicy trzeciej, między ulicą Zwierzyniecką a Wielką, w części dzielnicy szóstej między ulicą Wielopole, św. Gury, św. Sebastjana i Dietlowską, oraz w całej dzielnicy siódmej i ósmej.

Dnia 13 maja zaplanowane zostaną rurociągi w dzielnicach: dziewiętej, dziesiątej, jedenastej, dwunastej i trzynastej, a dnia 15 maja w dzielnicy dwudziestej drugiej (Podgórze).

Czyszczenie rurociągów odbywać się będzie każdorazowo w godzinach popołudniowych między godziną 2 a 6. Czynnicią ta spowoduje chwilowe zmniejszenie, które nastąpi po przepłukaniu rurociągów w podanych częściach miasta.

Wyprawa na gniazda gawronów. Wczoraj po południu straż ogrodników miejskich podjęła energiczną akcję przeciwko licznym gniazdom gawronów, mieszczącym się na drzewach obok teatru miejskiego. Nie pomogło rozpacze kłanianie stada gawronów, drzewa z gniazd oczyszczone i w ten sposób wyeliminowano z planu krzykliwych gości, którzy przarżliwym krakaniem denudowali przebiegającą się publiczność. Akcja udała się w zupełności i minęła bez wypadku. Przed kilku laty, jak kronika dawniejsza odczuje, strażnik, usuwający gniazda gawronów z drzew na plantach przed hotelem Krakowskim, spadł ze znacznej wysokości na ziemię i złamał rękę, wskutek czego gmina zmuszona była przyznać mu dożywotnią rentę.

Kradzieże domowe. Od pewnego czasu grasują po Krakowie szajki złodziei, które zakradają się do zamkniętych mieszkań i zabierają, co im wypadnie pod rękę. Zapiski policyjne notują codziennie po kilka wypadków kradzieży. Wczoraj skradziono Różę Nadłowej przy ul. Sebastjana pod l. 7 garbioną, p. Zenonowi Szkolnikowskiemu przy ul. Jabłonowskich pod l. 6 złoty zegarek z łańcuszkiem, Augustowi Paetzelowej przy ul. Grodzkiej pod l. 40 nowe butki; nadto zanotowano kilka wypadków kradzieży w dzielnicy Kazimierz.

Z sali sądowej. Wczoraj w krajowym sądzie karnym w Krakowie, pod przewodnictwem radcy dra Olszewskiego, odbyła się rozprawa przeciwko p. W. Peiperowej, właścicielce hotelu „City” i portyerowi w tym hotelu J. Michurze, oskarżonym o występek przeciwko bezpieczeństwu życia. Mianowicie kupiec lwowski, Izidor Zimmerman, w styczniu b. r. uległ w tym hotelu nieszczęśliwemu wypadkowi. Chciał on dostać się windą z parteru na III. piętro do swojego pokoju. Kortyżer koło windy nie był oświetlony, a klucz od windy znajdował się we drzwiach, które do niej prowadziły. Zimmerman szedł, że winda się znajduje na dole i otworzył kluczem drzwi, aby wyjść na górę, tymczasem winda znajdowała się wówczas na III. piętrze, a Zimmerman wpadł na dół do otworu, około 3 metry głębokiego. Skutki tego wypadku okazały się fatalne, gdyż Zimmerman pokaleczył się bardzo ciężko i kilka dni później zmarł w krakowskim szpitalu św. Łazarza.

Na rozprawie oskarżona broniła się, tłumacząc, że zarząd hotelu i windy oddała swoim portyerowi, wobec czego za wypadek nie odpowiadała, portyer zaś tłumaczył się, że stało się to bez jego winy. Rozprawa odroczono celem przeprowadzenia wizji lokalnej w hotelu „City” w obecności znawcy elektro-techniki i prześwietlenia świadków, wreszcie zasięgnięcia opinii władz przemysłowych, kto za zarząd hotelu był odpowiedzialny.

Oskarżonej bronił profesor dr Rosenblatt, portyer dr Bader, stronę poszkodowaną zastępował adwokat dr Brill ze Lwowa.

Falszywy alarm. Wczoraj po południu około godziny 2 zaalarmowano krakowską straż pożarną, iż w rzeczywistości pod l. 16 przy ulicy Kochanowskiej wybuchł ogień. Natychmiast udały się na miejsce wypadku dwa samochody pożarne; na miejscu okazało się, że zapalił się tylko stary dywan, leżący obok pianiny. Ogień ugaszono, zanim straż przybyła.

Wiosna przyszła już do nas w całej swej krasie, drzewa owocowe pokryły się wspaniałem, białem kwieciem, szczególnie uroczyście i wspaniale, na plantach, okrytych zielonością wiosenną, zakwitły bzy i kasztany. Dzień wczorajszy był niezwykle ciepły i słoneczny, a na plantach rojno było i gwaru aż do samego wieczora. Od dwóch dni cieszą się też niezwykle frekwencją lenie kawiarnie, na które publiczność z uciekaniem czekała. Oby tylko pogoda ustaliła się na dobre, na co, niestety, barometr nie wskazuje.

Tydzień Czerwonego Krzyża. Otrzymujemy następujący komunikat: Dzisiaj dokonana będzie zbiórka pieniężna na cele Czerwonego Krzyża w znaczniejszych, a poprzednio już wymienionych, lokalach kawiarnianych i restauracyjnych i cukierniach krakowskich. Sekcja zbiórki publicznej zwraca się z gorącą prośbą do właścicieli oraz zarządców powyższych lokali, ażeby w zamierzonej akcji użyli pańcom komitetowemu poparcia.

Spodziewać się należy, że zarówno humanitarny cel, jako też znane z dotychczasowej żywości uprzejme stanowisko w podobnych akcjach właścicieli kawiarni, restauracji i cukierni, przyczyni się do dalszego pomyślnego wyniku w składkach na rzecz Tygodnia Czerwonego Krzyża.

Sklep Czerwonego Krzyża w Krakowie. W listopadzie ubiegłego roku zorganizowała się w Krakowie na nowo sekcja opieki szpitalnej Czerwonego Krzyża pod protektoratem p. Anieli Kulewskiej. Prezesem tej sekcji objęła księżna Pawłowa Sapieżyna a jako zastępczynią wybrano p. prezydentową Leową i p. prezydentową Ujejską. Szereg pań krakowskich rozpoczęły natychmiast humanitarną akcję, mającą na celu przybliżenie

ciężce rannym lub chorym żołnierzom w chwilach cierpienia. Oprócz biblioteczki „Czerwonego Krzyża” zorganizowano planowe odwiedzin chorych i rannych żołnierzy, a nadto założono w niektórych szpitalach krakowskich małe warsztaty, w których żołnierze-ekonowaleceni wykonują załatwienie od swego udziału rozmaite prace. Z tych szpitali wychodzą wykonane ręczne wyroby koszykarskie, roboty sznurkowe jak torbki damskie itp., różne malowania, ręcznie kolorowane kartki z widokami, wywieszki, roboty plecionkowe, pudełka, worki, metalowe wyroby ze srebra i aluminium. Rekonwalescenci wykonują w tych warsztatach także kwiaty sztuczne oraz efektowne malowania na gipsie. Wszystkie te małe wyroby żołnierskie dloni oglądać i zakupywać można przez cały Tydzień Czerwonego Krzyża w sklepie „Czerwonego Krzyża” w Rybku na linii C—D w dawnym lokalu „Gafoty”. W sklepie tym jest urządzona wystawa wykonanych robot żołnierskich, oglądana z zainteresowaniem przez publiczność.

Zwracamy uwagę na te prace, które ze wszech miar zasługują na poparcie ze strony ogółu mieszkańców Krakowa, nadmieniając, że wystawa kończy się w dniu 6 b. m. tj. wraz z tygodniem Czerwonego Krzyża. Nabyty przedmiot zasili fundusze Czerwonego Krzyża, a równocześnie będzie miłą pamiątką Tygodnia Czerwonego Krzyża.

Stacya zborna Legionów w Krakowie. Otrzymujemy następujący komunikat: Z dniem 1 b. m. utworzona została w Krakowie przy c. i. k. komendzie twierdzy personalna stacya zborna Legionów polskich, mieszcząca się w koszarach Franciszka Józefa przy ulicy Rajskiej. Komendantem stacyi zamianowany został oficer placu Legionów w Krakowie p. porucznik Stefan Zerański, a do pomocy jemu przydzieleni zostali oficerowie Legionów: podporucznik Bronisław Romaniszyn, chorąży Władysław Kulczycki i chorąży Tadeusz Witkowski. Zadaniem stacyi jest zbieranie legionistów, uzdrowieńców, wypuszczanych ze szpitali, znajdujących się w obwodzie c. i. k. komendy wojskowej krakowskiej (Tarnów, Nowy Targ, Zakopane, Nowy Sącz, Krynicza), oraz prowadzenia bardzo ścisłej ewidencji przebywających w obwodzie komendy wojskowej legionistów.

Tamże znajduje się biuro meldunkowe dla przejeżdżających oficerów Legionów i legionistów.

Czyszczenie rur wodociagowych. Magistrat ogłasza: Po przepłukaniu sieci rurociągów wodociagowych w dzielnicach: pierwszej, trzeciej, czwartej i piątej, rozpocznie zarząd wodociagowy miejskiego z dniem 9 maja b. r. w dalszym ciągu czyszczenie sieci, a mianowicie we wschodniej części miasta, między ulicą Andrzeja Potockiego, Lubiech, Bosacką, Lubomirskich i Rakowicką, a z drugiej strony od ulicy Andrzeja Potockiego wzdłuż ul. Wielopole, tudzież w dzielnicach dziewiętnastej i dwudziestej.

Następnie w dniu 11 maja czyszczenie obejmie rurociągi w dzielnicy drugiej, w części dzielnicy trzeciej, między ulicą Zwierzyniecką a Wielką, w części dzielnicy szóstej między ulicą Wielopole, św. Gury, św. Sebastjana i Dietlowską, oraz w całej dzielnicy siódmej i ósmej.

Dnia 13 maja zaplanowane zostaną rurociągi w dzielnicach: dziewiętej, dziesiątej, jedenastej, dwunastej i trzynastej, a dnia 15 maja w dzielnicy dwudziestej drugiej (Podgórze).

Czyszczenie rurociągów odbywać się będzie każdorazowo w godzinach popołudniowych między godziną 2 a 6. Czynnicią ta spowoduje chwilowe zmniejszenie, które nastąpi po przepłukaniu rurociągów w podanych częściach miasta.

Wyprawa na gniazda gawronów. Wczoraj po południu straż ogrodników miejskich podjęła energiczną akcję przeciwko licznym gniazdom gawronów, mieszczącym się na drzewach obok teatru miejskiego. Nie pomogło rozpacze kłanianie stada gawronów, drzewa z gniazd oczyszczone i w ten sposób wyeliminowano z planu krzykliwych gości, którzy przarżliwym krakaniem denudowali przebiegającą się publiczność. Akcja udała się w zupełności i minęła bez wypadku. Przed kilku laty, jak kronika dawniejsza odczuje, strażnik, usuwający gniazda gawronów z drzew na plantach przed hotelem Krakowskim, spadł ze znacznej wysokości na ziemię i złamał rękę, wskutek czego gmina zmuszona była przyznać mu dożywotnią rentę.

Kradzieże domowe. Od pewnego czasu grasują po Krakowie szajki złodziei, które zakradają się do zamkniętych mieszkań i zabierają, co im wypadnie pod rękę. Zapiski policyjne notują codziennie po kilka wypadków kradzieży. Wczoraj skradziono Różę Nadłowej przy ul. Sebastjana pod l. 7 garbioną, p. Zenonowi Szkolnikowskiemu przy ul. Jabłonowskich pod l. 6 złoty zegarek z łańcuszkiem, Augustowi Paetzelowej przy ul. Grodzkiej pod l. 40 nowe butki; nadto zanotowano kilka wypadków kradzieży w dzielnicy Kazimierz.

Z sali sądowej. Wczoraj w krajowym sądzie karnym w Krakowie, pod przewodnictwem radcy dra Olszewskiego, odbyła się rozprawa przeciwko p. W. Peiperowej, właścicielce hotelu „City” i portyerowi w tym hotelu J. Michurze, oskarżonym o występek przeciwko bezpieczeństwu życia. Mianowicie kupiec lwowski, Izidor Zimmerman, w styczniu b. r. uległ w tym hotelu nieszczęśliwemu wypadkowi. Chciał on dostać się windą z parteru na III. piętro do swojego pokoju. Kortyżer koło windy nie był oświetlony, a klucz od windy znajdował się we drzwiach, które do niej prowadziły. Zimmerman szedł, że winda się znajduje na dole i otworzył kluczem drzwi, aby wyjść na górę, tymczasem winda znajdowała się wówczas na III. piętrze, a Zimmerman wpadł na dół do otworu, około 3 metry głębokiego. Skutki tego wypadku okazały się fatalne, gdyż Zimmerman pokaleczył się bardzo ciężko i kilka dni później zmarł w krakowskim szpitalu św. Łazarza.

Na rozprawie oskarżona broniła się, tłumacząc, że zarząd hotelu i windy oddała swoim portyerowi, wobec czego za wypadek nie odpowiadała, portyer zaś tłumaczył się, że stało się to bez jego winy. Rozprawa odroczono celem przeprowadzenia wizji lokalnej w hotelu „City” w obecności znawcy elektro-techniki i prześwietlenia świadków, wreszcie zasięgnięcia opinii władz przemysłowych, kto za zarząd hotelu był odpowiedzialny.

Oskarżonej bronił profesor dr Rosenblatt, portyer dr Bader, stronę poszkodowaną zastępował adwokat dr Brill ze Lwowa.

Falszywy alarm. Wczoraj po południu około godziny 2 zaalarmowano krakowską straż pożarną, iż w rzeczywistości pod l. 16 przy ulicy Kochanowskiej wybuchł ogień. Natychmiast udały się na miejsce wypadku dwa samochody pożarne; na miejscu okazało się, że zapalił się tylko stary dywan, leżący obok pianiny. Ogień ugaszono, zanim straż przybyła.

Wiosna przyszła już do nas w całej swej krasie, drzewa owocowe pokryły się wspaniałem, białem kwieciem, szczególnie uroczyście i wspaniale, na plantach, okrytych zielonością wiosenną, zakwitły bzy i kasztany. Dzień wczorajszy był niezwykle ciepły i słoneczny, a na plantach rojno było i gwaru aż do samego wieczora. Od dwóch dni cieszą się też niezwykle frekwencją lenie kawiarnie, na które publiczność z uciekaniem czekała. Oby tylko pogoda ustaliła się na dobre, na co, niestety, barometr nie wskazuje.

Tydzień Czerwonego Krzyża. Otrzymujemy następujący komunikat: Dzisiaj dokonana będzie zbiórka pieniężna na cele Czerwonego Krzyża w znaczniejszych, a poprzednio już wymienionych, lokalach kawiarnianych i restauracyjnych i cukierniach krakowskich. Sekcja zbiórki publicznej zwraca się z gorącą prośbą do właścicieli oraz zarządców powyższych lokali, ażeby w zamierzonej akcji użyli pańcom komitetowemu poparcia.

Spodziewać się należy, że zarówno humanitarny cel, jako też znane z dotychczasowej żywości uprzejme stanowisko w podobnych akcjach właścicieli kawiarni, restauracji i cukierni, przyczyni się do dalszego pomyślnego wyniku w składkach na rzecz Tygodnia Czerwonego Krzyża.

Sklep Czerwonego Krzyża w Krakowie. W listopadzie ubiegłego roku zorganizowała się w Krakowie na nowo sekcja opieki szpitalnej Czerwonego Krzyża pod protektoratem p. Anieli Kulewskiej. Prezesem tej sekcji objęła księżna Pawłowa Sapieżyna a jako zastępczynią wybrano p. prezydentową Leową i p. prezydentową Ujejską. Szereg pań krakowskich rozpoczęły natychmiast humanitarną akcję, mającą na celu przybliżenie

ciężce rannym lub chorym żołnierzom w chwilach cierpienia. Oprócz biblioteczki „Czerwonego Krzyża” zorganizowano planowe odwiedzin chorych i rannych żołnierzy, a nadto założono w niektórych szpitalach krakowskich małe warsztaty, w których żołnierze-ekonowaleceni wykonują załatwienie od swego udziału rozmaite prace. Z tych szpitali wychodzą wykonane ręczne wyroby koszykarskie, roboty sznurkowe jak torbki damskie itp., różne malowania, ręcznie kolorowane kartki z widokami, wywieszki, roboty plecionkowe, pudełka, worki, metalowe wyroby ze srebra i aluminium. Rekonwalescenci wykonują w tych warsztatach także kwiaty sztuczne oraz efektowne malowania na gipsie. Wszystkie te małe wyroby żołnierskie dloni oglądać i zakupywać można przez cały Tydzień Czerwonego Krzyża w sklepie „Czerwonego Krzyża” w Rybku na linii C—D w dawnym lokalu „Gafoty”. W sklepie tym jest urządzona wystawa wykonanych robot żołnierskich, oglądana z zainteresowaniem przez publiczność.

Zwracamy uwagę na te prace, które ze wszech miar zasługują na poparcie ze strony ogółu mieszkańców Krakowa, nadmieniając, że wystawa kończy się w dniu 6 b. m. tj. wraz z tygodniem Czerwonego Krzyża. Nabyty przedmiot zasili fundusze Czerwonego Krzyża, a równocześnie będzie miłą pamiątką Tygodnia Czerwonego Krzyża.

Stacya zborna Legionów w Krakowie. Otrzymujemy następujący komunikat: Z dniem 1 b. m. utworzona została w Krakowie przy c. i. k. komendzie twierdzy personalna stacya zborna Legionów polskich, mieszcząca się w koszarach Franciszka Józefa przy ulicy Rajskiej. Komendantem stacyi zamianowany został oficer placu Legionów w Krakowie p. porucznik Stefan Zerański, a do pomocy jemu przydzieleni zostali oficerowie Legionów: podporucznik Bronisław Romaniszyn, chorąży Władysław Kulczycki i chorąży Tadeusz Witkowski. Zadaniem stacyi jest zbieranie legionistów, uzdrowieńców, wypuszczanych ze szpitali, znajdujących się w obwodzie c. i. k. komendy wojskowej krakowskiej (Tarnów, Nowy Targ, Zakopane, Nowy Sącz, Krynicza), oraz prowadzenia bardzo ścisłej ewidencji przebywających w obwodzie komendy wojskowej legionistów.

Tamże znajduje się biuro meldunkowe dla przejeżdżających oficerów Legionów i legionistów.

Czyszczenie rur wodociagowych. Magistrat ogłasza: Po przepłukaniu sieci rurociągów wodociagowych w dzielnicach: pierwszej, trzeciej, czwartej i piątej, rozpocznie zarząd wodociagowy miejskiego z dniem 9 maja b. r. w dalszym ciągu czyszczenie sieci, a mianowicie we wschodniej części miasta, między ulicą Andrzeja Potockiego, Lubiech, Bosacką, Lubomirskich i Rakowicką, a z drugiej strony od ulicy Andrzeja Potockiego wzdłuż ul. Wielopole, tudzież w dzielnicach dziewiętnastej i dwudziestej.

Następnie w dniu 11 maja czyszczenie obejmie rurociągi w dzielnicy drugiej, w części dzielnicy trzeciej, między ulicą Zwierzyniecką a Wielką, w części dzielnicy szóstej między ulicą Wielopole, św. Gury, św. Sebastjana i Dietlowską, oraz w całej dzielnicy siódmej i ósmej.

Dnia 13 maja zaplanowane zostaną rurociągi w dzielnicach: dziewiętej, dziesiątej, jedenastej, dwunastej i trzynastej, a dnia 15 maja w dzielnicy dwudziestej drugiej (Podgórze).

Czyszczenie rurociągów odbywać się będzie każdorazowo w godzinach popołudniowych między godziną 2 a 6. Czynnicią ta spowoduje chwilowe zmniejszenie, które nastąpi po przepłukaniu rurociągów w podanych częściach miasta.

Wyprawa na gniazda gawronów. Wczoraj po południu straż ogrodników miejskich podjęła energiczną akcję przeciwko licznym gniazdom gawronów, mieszczącym się na drzewach obok teatru miejskiego. Nie pomogło rozpacze kłanianie stada gawronów, drzewa z gniazd oczyszczone i w ten sposób wyeliminowano z planu krzykliwych gości, którzy przarżliwym krakaniem denudowali przebiegającą się publiczność. Akcja udała się w zupełności i minęła bez wypadku. Przed kilku laty, jak kronika dawniejsza odczuje, strażnik, usuwający gniazda gawronów z drzew na plantach przed hotelem Krakowskim, spadł ze znacznej wysokości na ziemię i złamał rękę, wskutek czego gmina zmuszona była przyznać mu dożywotnią rentę.

Kradzieże domowe. Od pewnego czasu grasują po Krakowie szajki złodziei, które zakradają się do zamkniętych mieszkań i zabierają, co im wypadnie pod rękę. Zapiski policyjne notują codziennie po kilka wypadków kradzieży. Wczoraj skradziono Różę Nadłowej przy ul. Sebastjana pod l. 7 garbioną, p. Zenonowi Szkolnikowskiemu przy ul. Jabłonowskich pod l. 6 złoty zegarek z łańcuszkiem, Augustowi Paetzelowej przy ul. Grodzkiej pod l. 40 nowe butki; nadto zanotowano kilka wypadków kradzieży w dzielnicy Kazimierz.

Z sali sądowej. Wczoraj w krajowym sądzie karnym w Krakowie, pod przewodnictwem radcy dra Olszewskiego, odbyła się rozprawa przeciwko p. W. Peiperowej, właścicielce hotelu „City” i portyerowi w tym hotelu J. Michurze, oskarżonym o występek przeciwko bezpieczeństwu życia. Mianowicie kupiec lwowski, Izidor Zimmerman, w styczniu b. r. uległ w tym hotelu nieszczęśliwemu

Z Warszawy.

1 maja.
(Organizacja „Macierzy szkolnej”. — Rada szkolna. — Reorganizacja teatrów. — Niedole aprowizacji).

Wczoraj odbyły się pierwsze posiedzenia władz wojennej polskiej Macierzy szkolnej, wybranych na zebraniu organizacyjnym członków tej instytucji oświatowej. Na posiedzeniu członków zarządu polskiej Macierzy szkolnej wybrano na prezesa p. Franciszka Radoszewskiego, na wiceprezesa pp.: Adama hr. Romkiera i prof. Józefa Wierusz-Kowalskiego, na skarbnika dra Rzęda, na sekretarzy pp.: Wojciecha hr. Rostworowskiego i Ignacego Bałdyskiego.

Na posiedzeniu członków rady nadzorczej Macierzy wybrano na prezesa dra Alfreda Skołowskiego, na wiceprezesa pp.: Piotra Drzewieckiego i rektora dra Józefa Brudzińskiego, na sekretarzy pp.: Cezarego Ponikowskiego i prof. Pawła Sosnowskiego.

Po łącznym porozumieniu się członków zarządu Macierzy z radą nadzorczą uznano się za władzę tymczasową do pierwszego zebrania ogólnego członków polskiej Macierzy szkolnej.

W uznaniu zasług na polu oświaty narodowej mianował Antoniego Osuchowskiego i Henryka Sienkiewicza, gorliwych działaczy polskiej Macierzy szkolnej, postanowiono zawiadomić obu o pożyznianach odręzionej obecnie, ukochanej przez nich instytucji z wyrazami serdecznego pozdrowienia. Macierz polska posiada już swój rachunek w Banku Współdzielczym.

Na rzecz Macierzy zaczynały napływać ofiary. Zarząd Macierzy ma swoją siedzibę tymczasową w mieszkaniu prezesa, p. Franciszka Radoszewskiego (plac św. Aleksandra 18 m. 12).

W łonie zarządu cywilnego gen-gubernatorstwa i kołach decydujących odbywają się obecnie narady w sprawie utworzenia Rady szkolnej dla całej okupacji niemieckiej Królestwa Polskiego. Rada ta ma rozpocząć działalność w przyszłym miesiącu.

Ustawienie niedomagań w administracji teatrów warszawskich i nieporozumienia ciągle się powtarzające między zarządem i artystami wywołują potrzebę zasadniczego uregulowania kwestii teatrów. W tym celu zarząd miejski postanowił powołać do życia komisję, złożoną z 3-ech osób, której powierzone zostanie opracowanie projektu reorganizacji teatrów miejskich. Skład komisji zostanie ogłoszony w najbliższych dniach.

Sprawy aprowizacyjne znajdują się w stanie rozpaczliwym. Wymowniejszą od wszelkich komentarzy będzie przytoczenie rozporządzenia, jakie wydał aprowizacyjny miejski w sprawie sprzedaży jaj i maki kartoflanej w sklepach miejskich.

„Komisja eklep. sek. żywnościowej zawiadoma, że sprzedażna norma jaj została podniesiona do 4 sztuk na osobę na tydzień, oraz, że rozpoczęła się już sprzedaż maki kartoflanej po 44 kop. za funt w normie pół funta na osobę na 2-tygodniowy okres czasu”.

Dział ekonomiczny.

Popularne pouczenie o pożytku wojennej. Z okazji subskrypcji na czwartą austriacką wojenną pożyczkę wojenną, wydano popularne pouczenie o niej w polskim języku. Zawarte są w tym pouczeniu powody pożyczki, korzyści płynące dla subskrybenta z wyłożonych obecnie do subskrypcji rent i bonów, porównanie obu rodzajów tych papierów wartościowych, sposoby użytkowania papierów, dalsze sposoby nabywania pożyczki zapomocą lombardowania papierów zarówno obecnej pożyczki, jak pożyczek poprzednich. Innych papierów wartościowych oraz pretensji hipotecznych. Pouczenie to można dostać w bankach i kantorach, przyjmujących subskrypcje.

Wzrost Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Oczekiwano pierwsze walne zgromadzenie delegatów Związku odbędzie się w Krakowie w sali Rady powiatowej przy ulicy Piłkarskiej 1. W dniach 7 i 8 b. m. 1916 roku. Porządek obrad: niedziela, dnia 7 b. m.: pierwsze posiedzenie. Po południu o godzinie 9 rano: zgajanie przez prezesa Związku; wybór prezydium; sprawozdanie wydziału z czynności za czas od 1 grudnia 1913 roku do 1 maja 1916 roku; sprawozdanie komisji kontrolującej o zamknięciu rachunkowym za rok 1914 i 1915, oraz przedłożenie budżetu na r. 1916; sprawozdanie o Banku Związkowym i jego stosunku do Stowarzyszeń; obecne położenie Stowarzyszeń związkowych i sposoby do ich wzmacnienia i powołania szkół; zmiana statutu Związku Stowarzyszeń; wybory do komisji; wnioski wydziału i samostanne wnioski Stowarzyszeń i delegatów.

Po południu odbędzie się posiedzenia komisji. Poniedziałek, dnia 8 b. m., drugie posiedzenie w sali Rady powiatowej przy ulicy Piłkarskiej 1: Sprawozdanie komisji o czynnościach wydziału, o Instrukcjach: bankowej, budżetowej o prefinansowaniu na rok 1916 handlowo-przemysłowej, dla innych wniosków; wybór prezesa Związku, 12 członków wydziału i komisji kontrolującej; oznaczenie miejsca przyszłego walnego zgromadzenia i zamknięcie zgromadzenia.

Prawo wstępu i głos w obradach ma każdy członek Stowarzyszenia, należący do Związku, zaś prawo głosowania służy tylko delegatom (§ 9 statutu Związku); jeden delegat może zastępować nie więcej, niż trzy Stowarzyszenia (§ 9 i 10 statutu Związku).

Wojna.

Rocznica bitwy pod Gorlicami.

(Tel. a. k. Biura koresp.).

Tarnów, 5 maja.

Z kwatery wojennej prasowej donoszą: W rocznicę bitwy koło Gorlic i Tarnowa wydał Jego ces. i król. Wysokość marszałek polny arcyksiążę Fryderyk następujący rozkaz naczelnej komendy armii:

W pierwszej rocznicę bitwy, stoczonej koło Gorlic i Tarnowa, wystosowałem do Jego cesarskiej Mości cesarza Niemiec następujący telegram:

»Rok temu wojska niemieckie i austro-węgierskie w zwycięskiej bitwie przełamały sta-

nowiska rosyjskie w Galicji. Z wiernością i czcią wspominam ją i moi wojownicy w tym dniu sławę Waszą cesarską. Mość i sławę wojsk niemieckie. Serdecznie braterstwo broni, przypięczone krwią w potrzebie, które przed rokiem odniosło największe i najbardziej w skutki owocne zwycięstwo w historii świata, przy pomocy Boga będzie nadal trwało jako najpewniejsza rękojmia naszego sukcesu. Choć ciężka praca nas jeszcze czeka, zwycięstwo będzie po naszej stronie».

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny. Jego cesarska Mość, wiary przyjaciel i sprzymierzeniec naszego najlaskawszego i najczelniejszego wodza, raczył łaskawie na to odpowiedzieć:

»Dziękuję Ci serdecznie za Twój przyjacielski telegram. I ja w tych dniach rocznicy początku wielkiej ofensywy w Galicji wspominać będę z wdzięcznością i dumą waleczność i jedność, z jaką żołnierze naszych sprzymierzonych wojsk z entuzjazmem poszli do szturmu. Proszę Cię, byś to podał do wiadomości wojskom, stojącym pod Twoją komendą. Rzecz oka na czyn sławie z roku ubiegłego uprawnia nas do pełnej ufności nadziei, że wspólna wola odniesie ostateczne zwycięstwo. Oby Bóg do tego dopomógł».

Wilhelm.

Obie manifestacje podane mają być do wiadomości wszystkich wojsk.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny. Wiedeń, 5 maja.

Z okazji rocznicy bitwy Gorlice-Tarnów naczelny komendant armii marszałek polny arcyksiążę Fryderyk wystosował depeszę do generała-marszałka polnego Mackensena.

Przyjęcie posłów bułgarskich u bar. Buriana.

(Telegram a. k. Biura koresp.).

Wiedeń, 5 maja.

Na cześć deputacji bułgarskiej sobrania wydał minister domu cesarskiego i spraw zagranicznych baron Burian śniadanie, w którym prócz członków deputacji między innymi wzięli udział: ambasador niemiecki i turecki, przedstawiciel Bułgarii, minister spraw wewnętrznych ks. Hohenlohe, dyrektor kancelarii gabinetowej bar. Schiess, minister węgierski a latere Roszner, burmistrz miasta Wiednia dr Weisskirchner, prezydent austriackiej Izby posłów dr Sylwester i inni.

Toast bar. Buriana.

Podczas śniadania wygłosił minister bar. Burian toast, w którym przedewszystkiem dał wyraz radości, że przedstawiciele z wyboru narodu bułgarskiego, reprezentanci walecznego i dzielnego narodu przybyli do Wiednia. Będąc u ministra, zjawili się nie tylko u ministra mocarstwa sprzymierzonego z ich ojczyzną, ale i u dawnego osobistego przyjaciela ich ojczyzny, minister bowiem w latach młodych był świadkiem rozwoju Bułgarii i miał możność poznać istoty i ducha tego narodu. Nie teraz miejsce rozstrzygać się nad wspomnieniami, lecz minister pragnie podkreślić fakt, że linia rozwoju Bułgarii mimo wszelkie trudności i niejedne niepewności była zawsze linia nieprzerwanego postępu. Możewie stanu bułgarscy zrozumieć jasno, która droga poprowadzić należy kraj, by zapewnić mu pomyślność i bezpieczeństwo. Geniusz kraju chronił go i napędził niezłomną wolą utrzymania niezawisłości państwa.

Programem kraju było pokonanie wszelkich trudności. Miejsce, na którym postawił car Ferdynand Bułgarię, jest ukośnieniem między dwiema górami, które walczyły o niego. W swym carze czcił naród i poznał siebie samego. Przyjaźń, łącząca Bułgarię z Austro-Węgrami, nie wypłynęła z przyjaźni, przeciwnie, przyjaźń jest dojrzałym owocem zawsze jasnego poglądu na prawdziwą i trwałą wspólność interesów, istniejących między Bułgarią a monarchią. Równie cele i wzajemne szanowanie się, jak i takie same niebezpieczeństwo zbliżyły oba kraje do siebie. Są to czynniki, które czynią przyjaźń silnym, skutecznym i trwałym. Odwiedziny deputacji w Wiedniu pozostawiają głęboki ślad, przyczyniają się do wzajemnego lepszego poznania, by mowa ważniejsza stosunki na wszystkich polach życia państwowego i gospodarczego dalej wyposażać i rozwijać. Minister wniósł w końcu toast na zdrowie i pomyślność cara Ferdynanda, na pomyślność Bułgarii i na wspólny tryumf.

Mowa wiceprezydenta Monczilowa.

Następnie przemówił wiceprezydent sobrania Monczilow, który wskazał na to, że droga, którą posła Bułgaria, nie była łatwa. Wskazał na niebezpieczeństwa, które tykają groziły Bułgarii, niebezpieczeństwo utraty wolności i niezawisłości, lecz zawsze w chwilach przemowych Wiedeń dawał dowody szczerzej niezłomnej przyjaźni. Tak było w roku 1886, tak samo w roku 1913. W chwili katastrofizm światowego niebezpieczeństwa Bułgaria musiała być po stronie monarchii. Tylko przy pomocy zdoła Bułgaria urzeczywistnić swe pragnienia narodowe. Monczilow dał w końcu wyraz szczeremu przyjaźni, cesarza i króla Franciszka Józefa, na którego pomyślność i zdrowie wznosił toast.

W końcu deput. Kalczew toastował na cześć ministra spraw zagr. bar. Buriana, jako gorącego przyjaciela Bułgarii.

Handlarz złoży oświadczenie o sytuacji.

(Tel. a. k. Biura koresp.).

Berlin, 5 maja.

Kanaclerz Rzeszy dr Bethmann-Hollweg powrócił z wielkiej głównej kwatery. Jak przyjął należy, w najbliższych dniach złoży w komisji budżetowej parlamentu oświadczenie o sytuacji.

Wymiana telegramów między królem angielskim i greckim.

(Tel. w. „Nowej Reformy”).

Budapeszt, 5 maja.

»Esti Ujsag« donosi z Aten: »Hestia« donosi, że król angielski wystosował do króla greckiego telegram, w którym

zwraca jego uwagę, iż nadszedł już ostatni czas, w którym król grecki może ustrzedz swój kraj i interesa całego hellenizmu przed wszelkimi ewentualnościami przez zajęcie wyraźnego stanowiska — po stronie koalicji.

Król grecki zaznaczył w swojej odpowiedzi zupełnie wyraźnie, iż polityka, uprawiana przez niego i rząd grecki, jest właśnie nakazana najwyższymi interesami Grecji. Opierając się na tej podstawie, i uwzględniając interesy hellenizmu, nie może król grecki dopuścić do jakiegokolwiek zmian tej polityki.

Fałszywa wiadomość o wojskowej Lidze greckiej.

(Tel. a. k. Biura koresp.).

Ateny, 1 maja (spóźnione). Ag. ateńska donosi:

Ponieważ agencja »Radio« przyniosła fałszywą wiadomość, której zresztą natychmiast urzędowo zaprzeczono, jakoby oficerowie greccy zawiązali ligę wojskową dla obrony króla, prokuratorzy zarządziła sądowe dochodzenie przeciw wyż wymienionej agencji. Wszystkie dzienniki, nawet organa Venizelistów, atakują Radio-agencję i potępiają jej stanowisko.

Przewóz wojsk serbskich drogą morską.

(Telegram a. k. Biura koresp.).

Medyolan, 5 maja.

»Corriere della Sera« donosi z Aten: Posłowie czwórsojuszu nie podjęli żadnego dalszego kroku w sprawie przemarszu wojsk serbskiego. Kola rządowe poezynały przypuszczać, że już nie podejmą oni żadnego dalszego kroku, lecz że wojska serbskie zostaną wysłane drogą morską, a mianowicie cieśniną koryncką.

Dzienniki greckie donoszą, że 25.000 Serbów w międzyczasie przybyło drogą morską do Salonik.

»Nea Hestia« dowiaduje się, że naokoło Korfu okręty czwórsojuszu wyłowiły około 60 niemieckich min torpedowych. Parowiec »Sydney« znajdował się w niebezpieczeństwie z powodu wybuchu trzech min torpedowych.

Wyjazd neutralnych konsultów z Salonik.

Genewa, 5 maja.

Z Aten donoszą: Konsulowie Stanów Zjednoczonych, Hiszpanii, Rumunii i Holandii i wyjechali z Salonik do Aten, gdzie pozostaną tak długo, jak długo Saloniki będą objęte wypadkami wojennymi.

Nowy ambasador amerykański w Konstantynopolu.

Zurich, 5 maja.

Następca Morgenthausa na stanowisku ambasadora amerykańskiego w Konstantynopolu, mianowany został adwokat Elkus, który w życiu politycznym amerykańskim odgrywał wielką rolę.

Militaryzacja Anglii.

(Telegram a. k. Biura koresp.).

Londyn, 5 maja.

(Biuro Reutersa). W Izbie niższej Bambery (unionista) nawiązuje do oświadczenia Asquitha, powiedział, że w polu stoi 83 dywizji, razem 1,660.000 ludzi.

Premier Asquith przerwał mowę uważając, że jedną dywizję można szacować na 25.000 ludzi.

Barnes (artyści robotnicza) oświadczył, że chętnie będzie głosował za ustawą o obowiązku służby wojskowej. W zasadzie nie jest za przymusem, lecz chodzi o pozyskanie ludzi celem wygrania wojny. Gdyby kraj był zrozumiał dla doniosłości swego zadania, byłby przed półtora rokiem zaprowadził przymusową służbę wojskową.

Sprawozdania angielskie o ataku Zeppelinów.

(Telegram a. k. Biura koresp.).

Londyn, 5 maja.

Urzędowo donoszą: Pięć lub sześć okrętów powietrznych, a może i więcej, zaatakowało wczoraj w nocy w rozmaitych punktach Szkocji i wybrzeże północne Norfolku. Tylko dwa okręty zdołały wedrzeć się w głąb kraju i wyrzuciły około sto bomb, przeważnie na miejscowości od siebie znacznie oddległe. Większość bomb spadła na niezamieszkaną okolicę i do morza. Tylko w jednej miejscowości wyrządzona została znaczna szkoda. Sześć mężczyzn i trzy kobiety zabite, a 19 rannych i 8 kobiet rannych, 19 domów uszkodzonych. W innym miejscu dwie osoby lekko ranne, a dwie zabite. Gdy okręty pojawiły się w okolicy naszych dział obronnych, natychmiast zwróciły. Według dalszego sprawozdania jeszcze dwa mężczyźni i jedna kobieta odniosły rany. W Deal dwa domy zostały poważnie uszkodzone.

Londyn, 5 maja.

W Izbie gmin podsekretarz parlamentu Tennant podał do wiadomości, że ubiegłej nocy przeleciał Zeppelin ponad wybrzeżem wschodnim Szkocji i rzucił bomby, nie wyrzadził jednak szkody ani w materale ani w ludziach.

Londyn, 5 maja.

French donosi: Nad Deal pojawił się nieprzyjacielski aparat lotniczy, który przybył w kierunku z Ramsgate. Rzucił on sześć bomb, które uszkodziły dworzec i znaczną liczbę budynków. Jeden mężczyzna został ciężko zraniony. Aparat znikł między chmurami. Podjęliśmy pościg.

Zatopione parowce.

(Tel. a. k. Biura koresp.).

Londyn, 5 maja.

Według wiadomości z Jersey, został okręt »Maud« zatopiony przez niemiecką łódź podwodną.

Londyn, 5 maja.

Agencja Lloyd donosi z Corun: Hiszpański parowiec »Winifrida« został za-

topiony; cała załoga z wyjątkiem jednego członka uratowana. Kapitan jest zdania, że okręt został storpedowany.

Poleżenie w Irlandyi.

(Tel. a. k. Biura koresp.).

Londyn, 5 maja.

French donosi: Poleżenie w Irlandyi jest spokojne. Zbieranie broni w Dublinie i aresztowanie zbitych powstanców postępuje naprzód. Surowe zarządzanie celem odciążenia usiłujących umknąć są jeszcze dalej utrzymane. Powstaniec zaatakował haraki policyjne w Cramore koło Galway. Policya jednak wytrzymała atak, dopóki nie została uwolniona. Południe jest spokojne. Poleżenie w Ulsterze jest normalne.

Dalsze starcia w Dublinie i na prowincyi.

Berlin, 5 maja.

»Berl. Tageblatt« donosi z Rotterdamu: Z doniesień dzienników angielskich widać, że członkowie Sinn-Fein prowadzą w Dublinie dalekie walki podjazdowe z wojskami angielskimi. W wielu ulicach odbywają się krwawe starcia.

Także na prowincyi, wbrew doniesieniom Biura Reutersa, powstanie nie zostało bynajmniej stłumione. Galway, Ennisceorthy, Meath i kilka innych miast, znajdują się jeszcze w rękach powstańców.

Stanowisko Irlandczyków amerykańskich.

(Tel. a. k. Biura koresp.).

Berlin, 5 maja.

Przedstawiciel Biura Wolffa w Nowym Jorku donosi w depeszy iskrowej z dnia 2 maja:

W kilku miastach Stanów Zjednoczonych odbyły się masowe zgromadzenia amerykańskich Irlandczyków, by wyrazić sympatię dla Irlandii i poprzeć ją. W Nowym Jorku wzięło w zgromadzeniu udział około 3.000 osób, podczas gdy około 5.000 nie znalazło już na sali miejsca. Wśród wielkiego entuzjazmu przyjęto rezolucję, wyrażającą nadzieję, że Irlandia uznana zostanie jako państwo, prowadzące wojnę i za sprzymierzeńca mocarstw centralnych. Niemcom wyrażono podziękowanie, że o ile na to obecna sytuacja wojskowa pozwala, popierają Irlandię w ten sposób, jak swego czasu Francja wspierała młodą republikę amerykańską.

Walki w Małej Azji.

(Tel. a. k. Biura koresp.).

Berlin, 5 maja.

(Biuro Wolffa). Telegram z Konstantynopola donosi:

Rosyjanie rozszerzają przy pomocy radiotelegramu wiadomość, jakoby zajęli Erzerdżan. Turecka wielka kwatery podaje, że wiadomość ta jest zmyślona.

Wczoraj znowu uzbrojone bandy wyładowały na wybrzeżu Małej Azji na zachód od Soki i Milas, cofnęły się jednakże po krótkim czasie w kierunku wysp po zabranu bydła.

Amerykanie za pokojem.

(Tel. w. „Nowej Reformy”).

Wiedeń, 5 maja.

»N. Fr. Presse« powtarza telegram, nadesłany do berlińskiego »Lokal-Anzeigera« z Bazylii, donoszący, iż prezydent Stanów Wilson otrzymał z całego kraju 145.000 osobnych telegramów, których nadawcy domagają się kompromisowego załatwienia sporu z Niemcami.

Namiestnik bar. Diller we Lwowie.

(Tel. a. k. Biura koresp.).

Lwów, 5 maja.

Wczoraj o godz. 7 wieczór przybył tu samochodem z Rzeszowa namiestnik baron Diller, w towarzystwie rotmistrza hr. Schafgotscha i adjutanta osobistego bar. Turkovicia, oraz radcy dworu Schultisa. Dzisiaj od godz. 9½ rano udzielać będzie namiestnik audyencyj. Namiestnik odjeżdża dzisiaj.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości c. k. Biura koresp.

z dnia 5 maja.

Zatwierdzenie wyborów w krakowskiej Akademii Umiejętności.

Wiedeń. »Wiener Ztg.« donosi: Cesarz zatwierdził dokonany przez Akademię Umiejętności w Krakowie ponowny wybór tajnego radcy prof. uniwersyteckiego na pensji, dr Stanisława hr. Tarnowskiego, na prezesa tej Akademii na przeciag trzech lat, a prof. uniwersyteckiego radcy dworu dr Bolesława Ulanowskiego na generalnego sekretarza Akademii na przeciag sześciu lat.

Nadanie prawa publiczności.

Wiedeń. Minister wyznał i oświatywał na lata szkolne 1915/16 i 1916/17 prawo publiczności prywatnemu gimnazjum realnemu dr. Jana Niemca we Lwowie.

Wykrycie morderców.

Wiedeń. Mordercy masażystki Amalii Wanko zostali uwięzieni. Są nimi dwaj 18-letni chłopcy, zatrudnieni jako kucharz względnie kelner w jednym z tutejszych zakładów rozrywkowych. Obaj już przyznali się do morderstwa i rabunku.

Ciągnięcie loteryi klasowej.

Wiedeń. Wygrana 10.000 K padła na nr. 2.767, 5.000 K na nr. 77.594.

Rokowania ministerialne w Budapeszcie.

Budapeszt. Rokowania ministrów i referentów fachowych austriackich i węgierskich toczyły się wczoraj od godz. 11 w dalszym ciągu w ministerstwie skarbu.

Budapeszt. Konferencje austriackich i węgierskich ministrów i referentów fachowych trwały do 9 wieczorem i będą wkrótce znowu kontynuowane. Austriacy ministrowie i refe-

renci rachowi odjechali o godz. 11 wiecz. z powrotem do Wiednia.

Podróż ministrów francuskich do Petersburga.

Stokholm. Francuscy ministrowie Thomas i Viviani przybyli tu i byli na obiedzie razem z tutejszymi ambasadorami mocarstw koalicji, oraz przebywającymi tu w przejeździe posłami do Dumy. Obiad odbył się w budynku ambasady rosyjskiej. Ministrowie udali się następnie w dalszą podróż do Petersburga.

Szwecya wobec zbrojenia wysp Alandzkich.

Stokholm. Interpelacya profesora Steffena w sprawie wysp Alandzkich została 77 głosami przeciw 52 przez pierwszą Izbę szwedzką przyjęta.

Odpowiedzialny redaktor:

Michał Konopiński.

Wydawca:

Rudolf Osma.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji.)

Nabeżenstwo żalobne

za spokój duszy 4 p.

Tadeusza Bukowskiego

artyści-spiewaka, chorążego 13 p. p.,

poległego na polu chwały dnia 6 maja

1915 roku w Karpatach,

odbędzie się dnia 6 maja 1916 roku o go-

dzinie 9-tej rano w kościele św. Anny, na

które pozostała w ciężkim smutku rodzina

zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych

zmarłego.

Marya Liwery

przeżywa lat 62, opatrzona św. Sakramentami, dnia 4 maja 1916 roku zasnęła w Panu po krótkiej a dolegliwej chorobie.

W żalu pograżona rodzina zaprasza Krewnych, Przyjaciół i P. T. pobożną Publiczność na wyprowadzenie zwłok, które odbędzie się z domu żałoby przy ulicy Bato-rego L. 95 w Krakowie dnia 6 maja o godzinie 5 po południu.

Nabożenstwo żalobne

odbędzie się w kościele parafialnym św. Szczepana na Piasku we wtorek dnia 9-go maja o godzinie 8-mej rano.

Osobne zawiadomienia nie będą rozsyłane.

Bronisław Grajewski

kupiec z Tarnopola,

obecnie sierzant oddziału sanit. w szpitalu

twierdzy I. 7 w Krakowie,

zasnął w Panu dnia 3 maja b. r. w 43

roku życia.

Wyprowadzenie zwłok nastąpi w piątek

dnia 5 maja b. r. o godz. 3 po południu

ze szpitala garniz. I. 15 na cmentarz tutejszy.

Salomea Schutzerowa

wdowa po lekarzu w Tarnowie

używać.

Redakcja drukarni L. K. Górski